

Кястутіс КАСПАРАВІЧЮС

БІЛИЙ СЛОН

Історії далекого краю

УДК 82-34=172
ББК 84(4Лит)
К14

Художник Кястутіс Каспаравічюс
Переклала з литовської Оляна Рута
Редактор Дмитро Чередниченко

Перекладено за виданням:
Kęstutis Kasparavičius. BALTASIS DRAMBLYS.
Tolimų kraštų istorijos. Vilnius: Nieko rimto, 2009.

До книжки увійшли чотири веселі та дотепні казки відомого литовського письменника й художника Кястутіса Каспаравічюса. Для дітей молодшого та середнього шкільного віку.

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

78-99955-6683-81-00 (лит.)
ISBN 978-966-10-2038-1

© Кястутіс Каспаравічюс, текст та ілюстрації, 2009
© Оляна Рута, переклад, 2011
© Видавництво «Навчальна книга–Богдан», 2011

Кястутіс КАСПАРАВІЧЮС

БІЛИЙ СЛОН

Історії далекого краю

Ілюстрації автора

ПЕРЕДМОВА

Іноді буває так. Виходиш за двері, вдихаєш свіжий вітер, що прилетів звідкись дуже-дуже здалека й пахне далекими краями, теплими південними морями, корицею, сандаловим деревом та пригодами – й замржуєш очі. А тоді розумієш, що й самому безмежно хочеться кудись летіти.

Тільки не завжди під рукою буває якийсь попутний летючий килимок, зручна хмаринка, на яку легко вилізти, чи птаха, на яку можна заскочити і, міцно вчепившись за пір'я, летіти куди сягає око.

Звісно, ще можна спокійно дочекатися ночі, а тоді, зарившись у м'яку подушку, поринути в сні. А вже у них... І пахощі цинамону, і теплі моря, і шелест пальмового гілля, і бриніння крилець колібрі, і навіть... тверда підлога вранці, коли вивалишся з ліжка.

Але чекати мені не хочеться. Так що краще взяти в руки улюблену книжку, десь на горіщі або в саду під яблунею знайти затишну місцину, принести горнятко гарячого чебрецевого чаю, зручно вмотитись і відкрити якусь найцікавішу сторінку.

Ця книжка – про далеку країну. Таку далеку, що не побачиш її ані забравшись на найвище дерево, ні з вікна дев'ятого поверху багатоквартирного будинку. І навіть через телескоп.

Сам я в тих краях ніколи не бував. Історії, описані в цій книжці, розповів мені вітер. Мабуть, одного разу раптом і невблаганно зажадав він помандрівати, отож вийшов надвір, глибоко вдихнув – і...

Ваш К. К.

ПАПУГИ

Розповідь одного маленького письменника

Якось я попав у пазурі папугам.

Звичайно самі люди тримають удома папуг. Щоб милуватися їхнім яскравим пір'ям та вчити їх наслідувати мову людей.

Одначе ці ось папути були інакші.

Того разу, не підозрюючи нічого лихого, ішов я собі відлюдною стежиною парку і насвистував якусь мелодію. Раптом високо, серед густо переплетених гілок дерев промайнуло щось дуже яскраве і барвисте.

Миттю мене пойняло недобре передчуття, та, на жаль, було вже пізно.

Несподівано переді мною приземлився велетенський папуга, схопив мене й запхнув у кишеню піджака. Хоч скільки я брикався й метався, вирватися мені не вдалося. Сповзаю безсило в куточок кишені та й чекаю, що ж воно буде далі.

Папуга знявся в повітря, облетів коло над парком та й рушив у південному напрямку.

Крізь маленьку дірочку в кишені птахового піджака я бачив, як віддається моя люба рідна домівка. Виднілися вдалині й невблаганно танули краєвиди до болю рідного краю. Я не міг стримати сліз і тільки тоді збагнув, наскільки дорога людині Батьківщина. Та, на жаль, найчастіше це усвідомлюєш тільки в сумну хвилину розставання.

Прилетівши додому, папуга витягнув мене з кишені й посадив на комод. Я ввесь тремтів з переляку, не сміючи вимовити й слова.

